

Algabiorczycy

„Co znaczy ‘Nie możesz’? Chory jesteś czy coś?”

Informacje podstawowe:

- Rasa – Ludzie (99%), Astriadzi(1%).
- Typ narodu – Boski (Stworzony przez bogów).
- Stworzyciel – Bogini Natury .
- Wyznanie – Bogini Natury (Zielona Pani) (99,9%).
- Liczebność – 10k-700k (era ciemności), 700k-1,5mln (era światła), 1,5mln-1,8mln (era równowagi), 1,8mln-0(era upadku).
- Język – Algabiorski.
- Charakterystyczne cechy wyglądu – Brązowe włosy, brązowe oczy, jasna karnacja.
- Narodowa broń — Łuki, maczugi.
- Narodowy instrument – Flet, harmonijka.
- Herb – Łuk i strzały na zielonym tle.
- Najczęstszy charakter – Chaotyczny neutralny
- Epitety opisujące – Nieprzewidywalni, sprytni, impulsywni.
- Miejsce pochodzenia/zamieszkania – Eklawior.

Wstęp:

Algabiorczycy zostali stworzeni przez Boginię Natury jako naród do „radości z natury”. Zapewne z tego powodu uwielbiają oni dobrą zabawę oraz czerpią garściami z życia, a także z wszystkiego, co im świat oferuje.

Społeczeństwo:

W społeczeństwie algabiorskim ogólnie rzecz biorąc, panuje mniejszy lub większy chaos. Algabiorczycy z natury nie lubią żadnych zasad, praw czy obowiązków i żywią szczerą niechęć do jakiejkolwiek władzy. Z tego powodu każdy tam właściwie robi trochę, co chce, nie przejmując się w zasadzie konsekwencjami i radząc sobie z nimi jakoś na bieżąco.

W Algabiorze bardzo mało jest służb społecznych i aspektów z nimi związanych. Drogi między miastami/wioskami praktycznie nie istnieją, nikt nie pilnuje przestrzegania prawa, nie mówiąc już nawet o ogólnie pojętej działalności publicznej.

W społeczeństwie algabiorskim każdy liczy ostatecznie na siebie i musi sam sobie radzić. Jedynym wyjątkiem w tej kwestii jest rodzina, bo rodzinne więzi Algabiorczycy traktują dość poważniej, pomagając sobie nawzajem i dbając o siebie. Być może jest to jedyny powód, dla którego Algabior się ostatecznie nigdy nie rozpadł.

Algabiorczycy uwielbiają dobrą zabawę i wszelako pojęte przyjemności życia. To kraj słynący zarówno z wszelakich rodzajów alkoholu, jak i dużego procentu alkoholizmu czy nawet narkomanii w społeczeństwie.

Algabiorczycy jak wszystkie narody Bogini Natury nie lubią obcych i preferują stosować podejście „najpierw strzelać, potem zadawać pytania”. O dziwo, przed konfliktem z wszelkiego rodzaju gośćmi ratuje ich fakt, że... często są zbyt niezorganizowani, aby zauważyć, że w ogóle ktoś przekroczył ich granicę.

Jeżeli miałyby istnieć rzecz, jaką wszyscy Algabiorczycy wspólnie szanują, byłby to las, w którym mieszkają. Naprawdę nic tak nie łączy tego ludu, jak miłość do ich ukochanej ziemi. Bardzo mało Algabiorczyków chce ją w ogóle opuszczać, jak i niewielu jest zadowolonych, gdy jakiś obcy usiłuje na nią wtargnąć.

Rozpad społeczny Algabioru sprawia, iż jest on narodem, którego przez wieki nikt nie traktował poważnie i nie został on podbity wyłącznie dlatego, że ich jedynymi sąsiadami są Anarchijczycy, w których naturze raczej nie leżą podboje. A poza tym, niepodważalną prawdą pozostaje fakt, iż może i Algabiorczycy zdołaliby się jakoś zorganizować, w celach obrony, ale na pewno nie zdołaliby się zorganizować w celach ataku...

Władza:

Władza w Algabiorze zmienia się tak często, że mało kto usiłuje nadążyć nad tymi zmianami. Przez wieki, mieli oni ponad 30 dynastii królów, kilkunastu dyktatorów, wiele chwilowych demokracji czy nawet oligarchii. Nic tak nie łączy jednakże Algabiorczyków, jak ich powszechna nienawiść do dowolnej formy władzy, usiłującej mówić im co mają robić. Dlatego też bardzo szybko one upadają i są zastępowane, jedynie po to, aby ponownie prędko upaść...

Magia Natury:

Jedną z nielicznych profesji, otaczanych powszechnym szacunkiem w Algabiorze są druidzi. Wynika to po pierwsze z faktu, że raczej nie wtrącają się oni w niczyje sprawy i nie narzucają nikomu swojej woli. Poza tym dbają oni o las, który społeczeństwo tak kocha. Magowie natury w Algabiorze zresztą mają sporo zadań i jest ich ogólnie bardzo dużo. To oni pilnują, aby puszcza pozostała zdrowa i nie została wyniszczona przez liczne niebezpieczne algabiorskie pomysły. To oni powołali do życia Umgry, istoty będące strażnikami tej krainy, które są budzone w przypadku zagrożenia. I ostatecznie to oni w większości stworzyli większość rodzajów alkoholu, z którego tak słynie Algabior.

Niektórzy powiadają, iż magia natury pierwotnie pochodzi z Algabioru. Ciężko udowodnić historycznie to stwierdzenie, ale nie da się zaprzeczyć, iż niemal całą Erę Ciemności, była to jedyna magia, jaką Algabiorczycy faktycznie znali. A nawet po poznaniu innych, definitywnie wciąż właśnie ją preferują.

Samozwańcy Algabiorscy:

Ze względu na swoją nieprzewidywalną naturę oraz niechęć do wszelkich publicznych służb, to w Algabiorze jako pierwszy powstał koncept „poszukiwaczy przygód”. Algabiorczycy bowiem faktycznie w rozwiązywaniu problemów wolą zaufać grupie losowych osób, która za opłatą zajmie się sprawą, nie zadawając pytań, aniżeli jakiegokolwiek większej organizacji czy systemowi. Tak więc Samozwańcy Algabiorscy stali się pierwszym w historii stowarzyszeniem poszukiwaczy przygód, nawet jeśli to nieco naciągana nazwa dla dziesiątek grup wojowników, włączających się po lesie w poszukiwaniu zarobku.

Kontakty z innymi narodami:

- Warderlon – Negatywne nastawienie. Warderlon usiłował podbić Algabior pod koniec Ery Ciemności.
- Anarchijczycy – Neutralne nastawienie. Nigdy nie toczyli wojen, ale nie udało się zawiązać pozytywnych stosunków z tym sąsiadem.

Brak szczególnych kontaktów z pozostałymi narodami.

Imiona i nazewnictwo:

Algabiorczycy stosują w imionach i nazewnictwie raczej średniej długości wyrazy.

Religia:

Algabiorczycy są bardzo religijnym narodem, ale religijność wygląda u nich nieco inaczej niż w innych krajach. Praktycznie nie ma tam świątyń (druidzi z założenia muszą żyć w odosobnieniu), a wiara nie ma raczej nic wspólnego z ceremoniami czy też rytuałami. Po prostu przytłaczająca większość mieszkańców Algabioru szanuje las, naturę i jest przede wszystkim wdzięczna swojej stworzycielce za powołanie ich do życia. A wszystkie te emocje okazywane są najczęściej powracającym w kółko toastem „Za Zieloną Panią, bez której tej imprezy w ogóle by nie było!”

Cytaty na temat Algabiorczyków u innych narodów:

- *„Kiedyś wyciągnąłem jednego Algabiorczyka z lasu, tylko po to, aby wypuścić go na miasto i zobaczyć co odwali. Najlepsze przedstawienie w życiu”*
- *„Nigdy nie pij z Algabiorczykiem. Nie tylko nie zdołasz go przepić, to jeszcze potem wszystkie popijawy będą wydawały Ci się słabe”*
- *„Podobno Anarchijski Cesarz za młodu odwiedził Algabior, a jego mieszkańcy nawet się nie zorientowali. Wyobraź sobie, najpotężniejszy człowiek wkracza do Twojego kraju... A straż graniczna jest zbyt pijana, aby to w ogóle zauważyć”*
- *„Algabior... hm... to gdzieś koło Ur?”*